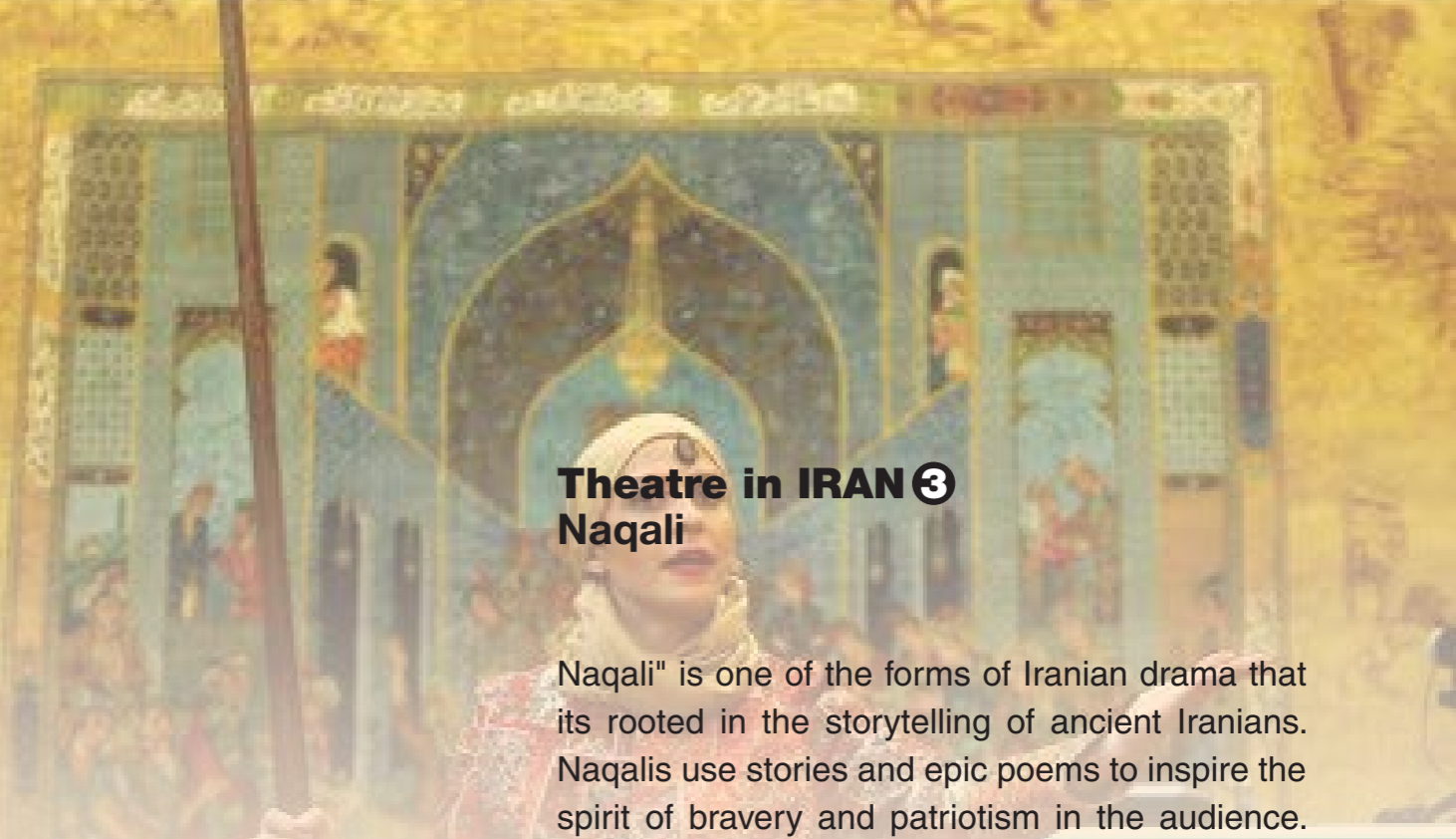

حسین سیزواری
فرماندار اردکان

شهر اردکان زیرساخت مناسبی برای تئاتر ندارد و با این جشنواره می‌توان با استفاده از مسئولیت اجتماعی صنایع، این زیرساخت‌ها را فراهم کرد تا این شهر به یک برند در حوزه تئاتر تبدیل شود. نکته مهمتر از برند شدن، بحث فرهنگ‌سازی است. اردکان در گذشته یک شهر فرهنگی و هنری بوده که به مرور به شهر صنعتی تبدیل شده است. تلاش داریم اردکان را به مرکز تبادل فرهنگی و هنری و به گذشته خود برگردانیم. ما نیاز به بحث شکل‌دهی فرهنگ جدید داریم تا اقوام مختلف و گروه‌های جمعیتی متفاوت در کنار هم زندگی مسالمت‌آمیز داشته باشند و تنها چیزی که این فرهنگ‌سازی را سامان می‌بخشد هنر است.

Theatre in IRAN ③ Naqali

"Naqali" is one of the forms of Iranian drama that its rooted in the storytelling of ancient Iranians. Naqalis use stories and epic poems to inspire the spirit of bravery and patriotism in the audience. Naqalis use a lot of stories from Shahnameh.

Shahnameh has about 60,000 verses and is a collection of Iranian epic stories. The importance of Shahnameh in Iranian literature is like the importance of Iliad and Odyssey in Greece.

The Naqali tried to quoted the events as if they were happening now.

The primitive forms of Naqali were only narration, and the merit of naqali was strong memory, improvisation, expressive voice and correct performance of poems.

Naqali grew over time and became its transcendent form as a one-man show, when the movements and mannerisms of the show were added. Naqal took on the task of showing the inner states of each fictional character live.

Dramatic movements in one stage and by one person, to perform dozens of different roles, is a difficult task that can be done only by skilled Naqalis.

We can see their performance as spear throwing, whipping, horse riding, etc. Also, silences, undertones, eye movements and such movements convey the required feeling of the story to the audience.

خبرنامه بیست و هشتمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان - اردکان

سر دبیر: منوچهر اکبر لو
مدیر هنری: ابوالحسن (حمید) زریباف
تحریریه: مرجان سمندری معطوف
و فاطمه امیداله
مترجم بخش انگلیسی: هلیا اکبرلو

Bulletin of the 28th festival International
Theater for Children and Adolescents - Ardakan

Chief Secretary: Manouchehr Akbarlou
Art Director: Abolhassan (Hamid) Zaribaf
Editors: Marjan samandari Matof and
Fatemeh Omidalah
Translator: Helia Akbarlou

۱۴۰۲/۱۲/۳
خبرنامه بیست و هشتمین
جشنواره بین المللی تئاتر
کودک و نوجوان - اردکان

BULLETIN OF THE 28th FESTIVAL
INTERNATIONAL THEATER FOR CHILDREN
AND ADOLESCENTS - ARDAKAN

دنیای جادویی نمایش در اردکان

سخن سوم
منوچهر اکبرلو

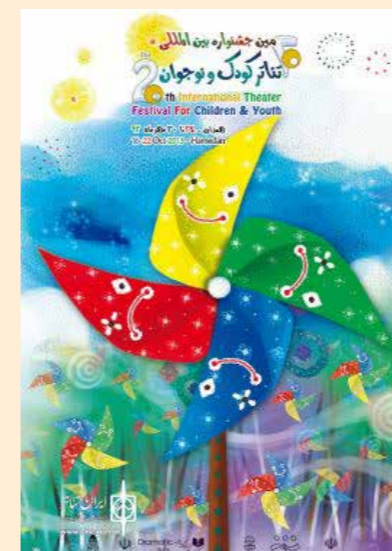
تاریخچه جشنواره های تئاتر کودک و نوجوان در ایران ۳

در سال ۱۳۵۸ روزنامه کیهان با تیتراژ «جشنواره تئاتر به مناسبت سالگرد پیروزی انقلاب»، خبر داده که: «مرکز ملی تئاتر در ایران به منظور شرکت در جشن های سالروز پیروزی انقلاب و به مناسبت سال جهانی کودک، جشنواره تئاتری برای کودکان و نوجوانان تدارک دیده است. این جشنواره با شرکت پنج گروه تئاتر از تهران و شهرستان ها از ۲۲ بهمن به مدت چهار روز در ساعات ۳ و ۵:۳۰ بعد از ظهر در تالار مجموعه فرهنگی آزادی واقع در میدان آزادی برگزار خواهد شد.»

۳- برای یافتن اطلاعات برگزاری چنین جشنواره های روزنامه های دی و بهمن و اسفند ۱۳۵۸ جستجو شد ولی هیچ خبری درباره برگزاری چنین جشنواره ای در آن نبود. به نظر می رسد این فراخوان فقط یک دعوت و پیشنهاد عمومی بوده و در عمل شکل اجرایی مشخصی نداشته است.

۱- تداوم برگزاری جشنواره سراسری تئاتر کودک و نوجوان تذکر می دهد که دلخوشی ها کم نیست. جشنواره ای که جز اجرای نمایش ها، نشست های آموزشی و ر ... دیگر بخش های جنبی آن، ثمرات دیگری نیز داشته است که مهمترین آن ها، انتشار مجموعه ای گرانقدر از تالیفات و ترجمه های به قصد پرکردن خلا گستره آثار مکتوب در این زمینه بوده است.

۲- آرزومندیم این فعالیت ها، نقطه پایان نداشته باشد و گام هایی باشد که همواره ادامه یابد.

آن گاه می توانیم شاهد تداوم حضور پژوهشگران و اهل قلم و تجربه باشیم تا چراغ تئاتر کودک و نوجوان را با دم گرم خود پرنورتر سازند و از راه آمدگان و در راه ماندگان بدانند چگونه باید طی طریق کنند.

۳- اکنون تداوم جشنواره را در شهر نازنین اردکان پیش رو داریم. و این یعنی امید. چیزی که تئاتر کودک به آن سخت محتاج است.

امروز از کارگردان‌ها پرسیده‌ایم:

چه داستان معروفی هست که آرزو داری به روزی به صورت نمایش اجرا کنی؟

تاریکی

کارگردان: غزاله عبادی

تهران

بخش خردسال

من همیشه عاشق «شازده کوچولو» بودم و هستم. همیشه به این فکر می‌کنم که اگر بخوام یک اجرای فوق العاده و بیگ‌پروداکشن داشته باشم باید اون اجرا شازده کوچولو باشه. اما اینکه بیایم و یک قسمت هایی از آن را حذف کنم، برایم جالب نیست، چون خیلی دوست دارم به متن وفادار باشم و این نمایش را جوری اجرا ببرم که چند قسمت مختلف باشد، حتی شاید توی چند روز متفاوت.

وقتی شازده کوچولو را برای اولین بار خواندم عاشق روباه

شدم و هنوز هم عاشق روباه هستم و عاشق دیالوگ های بینشونم...

«شازده کوچولو پرسید: کی اوضاع بهتر میشه؟

روباها گفت: از وقتی که بفهمی

همه چیز به خودت بستگی

داره»

ترنج و غول درخت آرزو

کارگردان: سعید الله یاری

اصفهان

بخش خیابانی

زمانی که با نمایش «دیو پرکلک، دختر بانمک» روی صحنه بودیم، یک قسمت از نمایش بود که باید صحنه پر از دود و بخار می شد و نورهای رنگی و لیزری صحنه را پر می کرد. به محض اینکه به این صحنه رسیدیم به گریه از همه جا بی خبر، که نفهمیدیم از کجا، یک دفعه دود وسط صحنه و دقیقا جلوی دستگاه بخارساز ایستاد. تا دستگاه روشن شد و بخار را با فشار بیرون داد، گریه بیچاره ترسید و بی اغراق سه متر رفت توی هوا و صاف افتاد تو سر بازیگر نقش دیو که از بد روزگار کچل بود. گریه هم لیز خورد و موقع لیزخوردن پنجه هاشو کشید رو سر آقا دیو و شیش تا خط تا گردنش کشید. بدبختی اینجا بود که نمی توانست از صحنه فرار کند، چون تاریک بود و رقص نور و بخار فضا را پر کرده بود. دو تا بازیگر خانومی هم که روی صحنه بودند جیغ می زدند و این گریه بیشتر می ترسید. گریه نگویند بخت همین که راه فرار را پیدا کرد پای یکی از بازیگرها که خودشم داشت از دست گریه فرار می کرد

رفت رو دمش و گریه پرید پشت صحنه و دمش موند روی صحنه. گریه جیغ می زد، بازیگر جیغ می زد. گریه که پریده بود پشت صحنه، صاف رفت تو پرو پای منشی صحنه و اون هم جیغ میزد. شاید چیزی نزدیک به چهل پنجاه ثانیه اجرا روی هوا بود و تماشاگر دست و سوت... آخر سر هم نفهمیدیم گریه از کدام در فرار کرد، اما دمش موند پیش ما.

سفر به ماه

کارگردان: آرین ناصری مهر

تهران

بخش خردسال

نمایش «سفر به ماه» مضامین متعددی در دل خودش دارد. اما می شود به یکی از مهمترین آن‌ها یعنی به مفهوم دوستی و ضرورت داشتن یک دوست اشاره کرد؛ خردسالان پس از سه سالگی از مرحله شناخت «من» عبور می‌کنند و به مرحله شناخت دیگران می‌رسند. در این مرحله از رشد کشف مفاهیم اجتماعی چون دوستی، قدرت می‌یابند، لذا تولید یک محتوا درباره دوستی اهمیت دارد. در واقع از شهریور ۱۴۰۲، که دقیقا مشخص نبود جشنواره امسال به چه صورت ادامه خواهد یافت و در حیات و ممت آن حرف های بسیاری بود ما تولید این اثر را آغاز نمودیم و تا امروز همچنان در حال تکمیل آن هستیم. دنیای امروز که همه چیز در فضای مجازی خلاصه شده و ابرازات متعدد حسی و انسانی در فشردن یک دکمه خلاصه می شوند، اهمیت تقابلات انسانی حقیقی و غیرمجازی بیش از پیش بوده و از این رو مفاهیم جامعه شناختی این چینی، بسیار حائز اهمیت و ممارست هستند.

هستیم. دنیای امروز که همه چیز در فضای مجازی خلاصه شده و ابرازات متعدد حسی و انسانی در فشردن یک دکمه خلاصه می شوند، اهمیت تقابلات انسانی حقیقی و غیرمجازی بیش از پیش بوده و از این رو مفاهیم جامعه شناختی این چینی، بسیار حائز اهمیت و ممارست هستند.

نماینده جشنواره بین المللی

تئاتر کودک الحسینی الصغیر کربلاء

المقدسه (مربوط به بخش تربیت و پرورش کودک حرم امام حسین - ع)

راضیه رفیع زاده

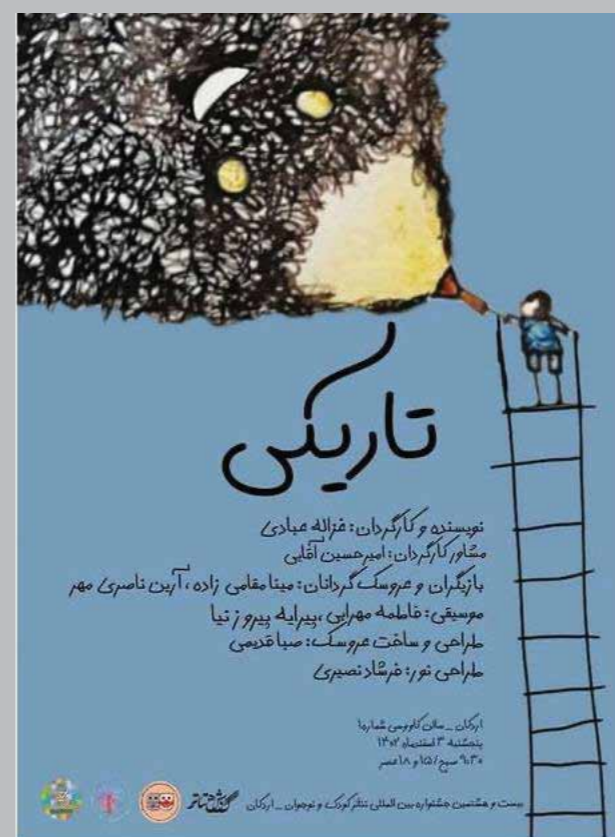
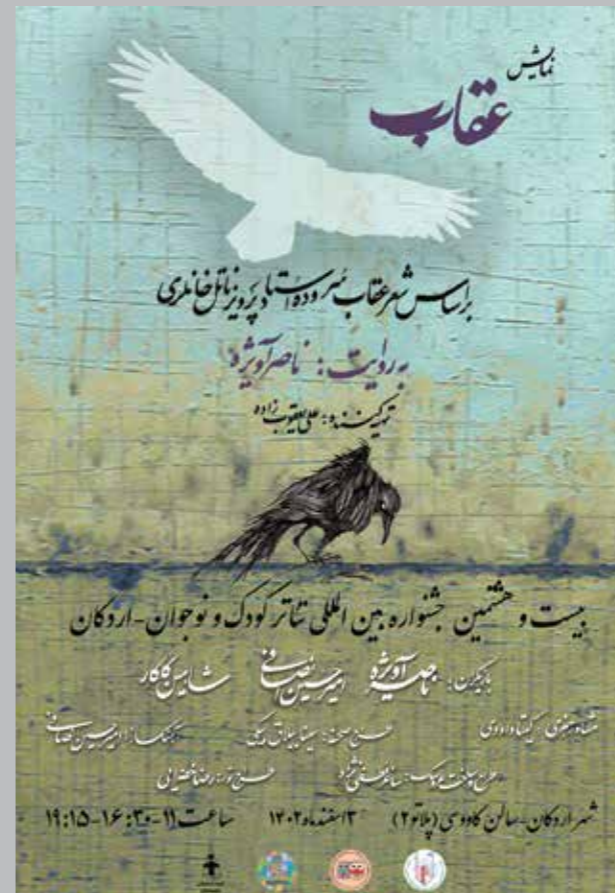

اینو از همون موقعی متوجه شدم که اولین کودکان زندگی م بهم یادآوری کردن؛ وقتی آخر هفته ها خونه فامیل جمع می شدیم به محض ورودم به مهمونی همه ی کودکان فامیل مثل آهن ربا به هم جذب می شدن. اولین تئاتر زندگی همون زمانی اتفاق افتاد که یک زیپ از وسایل خیاطی مادرم پیدا کردم که برام پر از شگفتی بود. یه آدم با پاهای بلند و دیگر هیچ، فقط دو تا پا. از بالای زیپ گرفته بودم و راهش می بردم، جای زیپ حرف می زد، زندگی می کردم، غذا می خوردم و آن زیپ تبدیل شده بود به بهترین اسباب بازی دوران کودکی ام. تئاتر برای کودکان از

همین جاها، همین بازی های ساده ای که در روز انجام می دهند شروع می شود. زمانی که خود را جای شخصیتی می گذارند و او را زندگی می کنند؛ و از دل یک زندگی خیالی به مهارت های مهم زندگی مثل احساس همدردی، مشارکت، جرات سخن وری و... می‌رسند. به نظرم تئاتر همه چیز است.

به سراغ کارگردان‌های جشنواره رفتیم و ازتون پرسیدیم: مضمون نمایشت چیه؟ چرا سراغ این مضمون رفتی؟ این مضمون برای بچه های امروز چرا لازمه؟

پوستر، ویتترین نمایش ماست. ویتترین زیبا داشته باشیم.

به سراغ کارگردان‌های جشنواره رفتیم و از شون پرسیدیم: مضمون نمایشت چیه؟ چرا سراغ این مضمون رفتی؟ این مضمون برای بچه‌های امروز چرا لازمه؟

مبارک و جعبه تنهایی

کارگردان: مهدی نعمتی مقدم

و آرش صادقان حقیقی

تهران

بخش نمایش‌های ایرانی

ماجرای «مبارک و جعبه تنهایی» درباره این است که بخشیدن چیه؟ چرا و چگونه باید خودمان و دیگران را ببخشیم؟

خاطریم هست یک روز تمرین داشتیم و من زودتر به تالار هنر رسیده بودم، از کارگردان نمایشی که روی صحنه بود درخواست کردم به صورت میهمان بروم و فقط همان روز یک نقش کوتاه در نمایش آن‌ها بازی کنم و چون با بازیگر نقش مقابل هماهنگ نکرده بودیم، آن بنده خدا روی صحنه شوکه شد و به طرز عجیبی همه چی خنده دار و کمدی شد، البته بعداً از ایشان معذرت خواهی کردم که روی صحنه غافلگیرش کرده بودم.

چند نفر از دوستانم در دانشکده فنی کانون تئاتر، مثل سهیل اعرابی، مسلم خراسانی، امیر افشاری و داوود علوی و بعدها استادانم فرهاد فروتنیان و نسرين قاسم زاده الگوهای من در تئاتر بودند. این‌ها باعث شدند من تئاتر کار کنم و چون تئاتر کودک نقطه مشترک علائق من است، میل به خنداندن و کمدی، فانتزی و جادوی نمایشی و البته دنیای پر از قصه و رنگ و موسیقی تئاتر کودک باعث شد تا من در این راه قدم بردارم.

داستان گم شدن هویج

آقا و سیب زرده و کلوچه خانم

کارگردان: مهناز آقائی

مشهد

بخش خردسال

نمایش «داستان گم شدن هویج آقا و سیب زرده و کلوچه خانم» درباره صبحانه خوردن است... مگر می‌شود صبحانه خوردن بچه‌ها مهم نباشد؟ از آنجا که پسر یزدان، مثل خیلی از بچه‌های دیگر در خوردن صبحانه نق و نوق می‌کرد، من هم به سراغ این موضوع رفتم. و اتفاقاً از خودش خواستم که در نمایش ما نقش بچه‌ای که صبحانه نمی‌خورد را بازی کند.

این طوری شد که داستان شکل گرفت و با اجازه از هویج آقا و سیب زرده و کلوچه خانم آن‌ها را به عنوان صبحانه خوردیم و اتفاقاً خوشمزه هم بودند...

عقاب

کارگردان: ناصر آویزه

تهران

بخش نوجوان

پدرم همیشه به من می‌گفت: «پسرم کم زندگی کن، ولی انسان زندگی کن.» این همیشه توی ذهن من بود و فکر می‌کردم چطور من می‌توانم شعر عقاب را به نمایش تبدیل کنم. تا اینکه سال ۱۴۰۰ در ایام کرونا با خودم گفتم بهترین فرصت است شعر عقاب را بخوانم. شعری که از کودکی دوست داشتم. بعد فکر کردم آن را به شکل یک نقالی مدرن نقالی کنم. تا اینکه به این قصه رسیدم که آن را به شکل سه نفره و در قالب نمایش عروسکی زنده اجرا کردیم. تم عقاب همیشه برای من زنده و پویا است و فکر می‌کنم حتی اگر هزار سال از آن بگذرد تازه است و تاریخ

مصرف ندارد. چون می‌گوید: «شریف زندگی کنیم، اما کوتاه» به نظر من این جور زندگی کردن ارزش بیشتری دارد تا اینکه بخواهیم با رذالت و خواری زندگی کنیم، اما طولانی مدت. و این چیزی است که امروز باید بیشتر به آن توجه کنیم.

آکادمی پرندگان

کارگردان: حسین مزینانی

تهران

بخش کودک

مضمون اصلی نمایش «آکادمی پرندگان» آموزش مدیریت زمان، جهت بالا بردن سطح تمرکز و ارزش آموزش برای رسیدن به موفقیت است.

همیشه از اساتیدم یاد گرفتم که بن مایه اساطیری در متون نمایشی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و هر چه این اسطوره جهانشمول تر باشد، متن و اثر نمایشی تاثیرگذارتر خواهد بود. من سراغ اولین اسطوره ایران زمین رفتم به نام زرمین (زمان) که همه چیز را در دل خود جای داده و حتی این اسطوره در مغرب زمین به نام کرونوس شناخته می‌شود؛ حالا شاید خیلی‌ها بگویند اساطیر چه ربطی به کودک دارد؟! در پاسخ باید گفت ما به کودکان آموزش اسطوره‌شناسی نمی‌دهیم اما قصه‌ها را زیر سایه اساطیر پرورش می‌دهیم تا فقط کارکرد آنها در زندگی روزمره برای کودکان حس شود.

همانطوری که در مدرسه ابتدایی به کودکان آموزش ساعت داده می‌شود، من هم وظیفه خودم دانستم درک صحیح زمان را به کودکان آموزش بدهم تا آن‌ها بدانند در این دنیایی که غرق در تکنولوژی‌های فوق مدرن هستیم، زمان با سرعت نور پیش می‌رود و هر انسان موفق برای رسیدن به هدفش نیاز به مدیریت زمان و کسب مهارت در آن زمینه خاص را دارد.

South Africa
Russia
Greece
Italy
Spain

Μέρος της ομαδικής παράστασης "ΣΤΑΣΗ ΠΡΩΤΗ" της Κουκλοθεατρικής Κολεκτίβας "ΤΑΡΑΞΑΚΟ"

Παράσταση Κούκλα-Θεάτρου για έφηβους και ενήλικες

ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΚΟΥΚΛΑΣ Ψαρουδάκη 34, Κ. Πατήσια
Ανεωρίστη η κράτηση θέσεων με μήνυμα στα τηλ 6932274208

